

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Συνέχεια, ἴδε Ἀρχαιολ. Ἐφημ. 1886 σελ. 186).

30.

Θ Ε Ο Ι
ΕΔΟΞΕΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΟΙΣ ΤΕΤΑΓΜΕ... Ε... ΕΙΝΙΚΑΙ ΠΑΝΑΚΤΩΙΚ...
ΦΥΛΕΙΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΠΑΙΘΡΟΙΣ . . . ΔΗΔ . . . ΑΙΝΕΤΟ ΣΔΙΑ ΤΕΛΕΙΕ.
ΝΟΥΣ ΩΝ ΤΩ ΙΔΗ ΜΩΙΚΑΙ ΕΙΣ . . . ΑΞΑΥΤΟΝ Λ... ΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝ.
ΚΕΝ ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΩΣ ΕΞ... ΕΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣ Τ... ΟΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
5 ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ΕΠΡΕΣΒΕΥΣΕΝ . ΜΟΙΩΣ ΔΕ ΚΑΙ Π... ΣΤΟΝ ΒΑΞΙΛΕΑ ΦΛΙΠΠΟΝ
ΟΡΩΣ ΑΝ ΠΑΡΕΚΑΤΕΡΩΝ ΤΩΙ . ΗΜΩΙ ΗΤΕ ΦΙΛΙ... ΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΔΙΑ ΤΗ ΡΗ
ΤΑΙΚΑΙ ΜΗ ΔΥΦΕΝΟΣ ΕΠΕΡΙΣ . ΩΜΕΝ ΗΗ ΠΟΛΙΣ . ΠΟΚΑΤΑΣ ΤΑΘΕΙΕΙΣ
ΤΗΝ ΕΞΑΡΧΗΝ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ ΟΥΤΕ ΚΑΚΟΠΑ... ΑΝΟΥ ΔΕ ΜΙΑΝ ΟΥΤΕ ΚΙ .
ΔΥΝΟΝ ΥΠΟΣ ΤΕΛΛΟΜΕΝΟΣ ΑΔΔΑΚΑΙ ΛΟΓΩΙΚ . ΙΕΡΓΩΙ ΤΑΣ ΥΜΦΕΡΟΝ
10 ΤΑ ΠΡΑΙΤΩΝ ΤΕΙ ΠΑΤΡΙΔΙΑΝ ΘΩΝ ΑΥΤΟΝ ΟΔΗ . ΟΣ ΕΠΕΙΝ ΕΣΕΝ ΤΕ ΠΛΕΟ
ΝΑΚΙΣ ΚΑΙ ΕΣΤΕΦΑΝΩΣ ΕΝ ΧΡΥΣΩΙΣ ΤΕΦΑΝΩΙ ΧΑΡΙΝ ΑΞΙΑΝ ΑΠΟΔΙΔΟΥΣ
. . . Ν . . . ΕΡΓΕΣ ΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝ ΗΘΕΙΣ ΔΕ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΣΠΙΤΗ . ΧΩΡΑΝ ΤΗΝ ΕΡΕ . . . ΥΣΙΝ ΟΣΤΟΜΕΝ . . . . . ΑΙΡΕΦΩΝΤΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ . . . ΩΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙ . . . . . ΤΗΝ . . . . . ΙΣΤΕ
15 ΝΟΜΟΙΣ ΙΙ . . . ΛΟΥΘΩΣ . . . . . ΟΙΣ ΥΗΦΙΣ Μ . . . . . ΠΑΣ ΑΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ Π . .
ΟΥΜΕΝΟΣ . . . ΕΠΙ Μ . . . ΙΑΝ ΤΟΥ Ο . . . . . ΥΑΔΙΚΗ ΜΑΜΗΤΕ
ΤΕΙ ΧΩΡΑΙ Μ . . . ΤΟΙΣ ΦΡΟΥΡΙΟΙΣ ΓΕ . . . . . ΩΣ ΑΥΤΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΠΑ
ΛΙΝ ΧΕΙΡΟ . . . ΘΕΙΣ . ΟΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΠΙ Τ . Ν ΧΩΡΑΝ ΕΠΙ ΔΙΟ
ΚΛΕΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΔΙΕΤΕΛΕΣ ΕΝ ΥΠΕΡΤΙΘ . . . ΝΟΣ ΕΑΥΤΟ . . . . .
20 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ ΕΠΙ Μ . ΛΕΙΑΙΚΑΙ ΤΗ Π . . . . . ΟΥΣ ΥΦΕΑΥ . . . . .
ΤΑΓΝΕΝΟΥΣ . . . ΟΤΙ ΜΙΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝ ΗΘΕΙΣ . . . ΑΙ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΣ ΕΠΙ Τ . ΧΩΡΑΝ ΤΗ . Π . ΛΕΥΣΙΝΟΣ . . . ΑΙΣ ΧΡΩΝΟΣ ΑΡΧΟΝ
ΤΟΣ ΤΗΣ ΤΕ . . . ΛΑΚΗΣ ΕΦΡΟΤΙΣ ΕΝ ΤΗΣ ΧΩΡ . ΕΚ . ΙΤΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩ .
ΚΑΘΑΠΕΡ . . . . . ΝΤΟΙΣ ΕΝ ΠΡ . . ΘΕΧ . ΟΝΟΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗΣ ΔΕ ΚΑΙ
25 ΤΗΣ ΠΑΝΗ . . . . . ΩΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΣ . ΝΙΩ . ΤΩ ΜΜΕΓΑΛΩΜΕΝΤΟΙΣ ΕΣΤΕ
ΣΙΝΟΙΣ ΕΣΤΡΑΤΗΓΗ ΚΕΝΕΘΥΣ ΕΝΤΑΙΣ ΘΕΑΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΞΕ
ΛΕΥΣΙΝΟΣ ΕΠΕΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΕΠΕΜΕΛΗΘΗ ΔΕ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ . . . ΕΤΗΣ ΚΑΘΕΚΑΣ ΤΗΝ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΑΝ ΟΡΩΣ
ΜΕΤΑ ΠΑΣΗΝ ΑΣΦΑΛΕ . . . ΣΥΝΤΕ . ΕΣΘΕΙ ΔΙΕΤΕΛΕΣ ΕΝ ΔΕ ΚΑΙ
30 ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΦΕΑΥΤΟΝ . . . . . ΓΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΙΣΟΝ ΑΥΤΟΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΙΩΝ ΕΝ ΠΑ . . . . . ΙΚΑΙ ΑΔΩΡΟΔΟΚΗ . ΟΝ ΕΠΕΜΕ
ΛΗΘΗ ΔΕ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝΟ . . . . . ΙΔΙΑ ΔΟΣ ΕΩΣ ΣΙΤΟΝ ΤΕ ΠΑΡΑΤΙ
ΘΕΜΕΝΟΣ ΕΞΕΤΟΙΜΟΥΟ . . . . . ΩΣΙΝ ΩΣ ΛΥΣΙΤΕΛΕΣ ΤΑΤ . Ν
ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΕΤΕΣ ΙΙ . . . ΤΟΙΣ ΠΡΟΔΙΔΟΥΣ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΕΙΣ
35 ΕΣΘΗΤΑ ΕΙΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΟ . . ΩΝ ΥΦΑΥΤΟΝ ΤΕΤΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ
ΕΥΣΧΗΜΟΣ ΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΥ . ΑΟΥΚΟΛΙΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΑ
ΛΙΣ ΚΩΝ ΚΑΙΚΟΙΝΕΙ ΠΑΣΙΝ . ΧΡΗΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙ ΕΚΑΣΤΟΥ
ΦΡΟΝΤΙΣ ΩΝ ΟΡΩΣ ΑΝΟΥΝ ΚΑΙΑ . ΗΝΑΙΩΝΟΙ ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΦΡΟΥΡΙΟΙΣ ΦΑΙΝΩΝΤΑΙ ΤΙΜΩΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗ
40 ΜΟΝ ΦΙΛΟΔΟΣ ΟΥΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕ ΙΔΕΔΟΧ. ΑΙΤΟΙΞΤΕΤ. ΓΜΕΝΟΙΞΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
 ΕΝΕΛΕΥΞΙΝΙΚΑΙΠΑ. ΑΚΤΩΙΚ. . . . ΛΕΙΚΑΙΤΟΙΞΥΓΡΑΙΘΡΟΙΞ
 ΕΡΑΙΝΕΞΑΙΔΗΜΑΙΝΕΤΟΝΕΡΜ. . . . ΥΞΑΘΜΟΝΕΑΚΑΙΞΤΕΦΑ
 ΝΩΞΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΞΩΙΞΤΕΦΑΝΩ. . . ΑΤΟΝΝΟΜΟΝΚΑΙΕΙΚΟ
 45 ΝΙΧΑΛΚΕΙΚΑΙΞΤΗΞΑΙΑΥΤΗΝΕΝ. . . ΑΥΛΕΙΤΟΥΥΙΕΡΟΥΑΝΑ
 ΓΟΡΕΥΞΑΙΔΕΤΟΝΞΤΕΦΑΝΟΝΤΟΥΤ. ΝΑΛΩΙΩΝΤΩΙΠΑΤΡΙΩ.
 ΑΓΩΝΙΤΗΞΔΕΠΟΙΗΞΕΩΞΤΗΞΕΙΚΟ. ΟΞΚΑΙΤΗΞΑΝΑΓΟΡΕΥΞ.
 ΩΞΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕ. ΚΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΚΑΙΤΟΥΞ
 ΕΙΡΗΜΕΝΟΥΞ
 50 ΟΙΔΕΙΡΕΘΗΞΑΝΕΠΙΗΝΑΙΝΑΙΘΕΞ. . .
 ΤΗΞΕΙΚΟΝΟΞ
 ΙΤΟΦΩΝΙΦΙΞΤΙΑΔΗΞ= ΝΟΦΩΝΒΕΡΕΝΙΚ
 ΗΞΠΑΙΑΝΕΥ ΝΔΡΟΞΤΥΡΜΕ

Θεοί.

Ἐδοξεν Ἀθηναίων τοῖς τεταγμένοις Ἐλευσίνοι καὶ Πανάκτωι καὶ
 Φυλαίῃ καὶ τοῖς ὑπαίθεροις. [Ἐπειδὴ Δ[ημ]αίνετος διατελεῖ εἰς]-
 νους ὦν τῷ Δήμῳ καὶ εἰς [ὄσ]ας αὐτὸν λ[ε]ιτουργίας κεχειροτόνη-
 5 κεν καλῶς καὶ ἐνδόξως ἐξ. . . εν καὶ πρὸς τ[ε τ]ὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
 πλεονάκις ἐπρέσβευσεν [ὄ]μοίως δὲ καὶ π[ρὸς] τὸν βασιλέα Φίλιππον,
 ὅπως ἂν παρ' ἐκατέρων τῷ [Δ]ήμῳ ἢ τε φιλίῃ καὶ ἡ εἰρήνη διατηρῆ-
 ται καὶ μηδ' ὑφ' ἐνὸς περισ[π]ωμένη ἢ πόλις [ἀ]ποκατασταθῆι εἰς
 τὴν ἐξ ἀρχῆς εὐδαιμονίαν, οὔτε κακοπα[θί]αν οὐδεμίαν, οὔτε κί[ν]-
 10 δυνον ὑποστελλόμενος, ἀλλὰ² καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὰ συμφέρον-
 τα πράττων τῆ πατρίδι, ἀνθ' ὧν αὐτὸν ὁ Δῆ[μ]ος ἐπέινεσέν τε πλεο-
 νάκις καὶ ἐστεφάνωσεν χρυσῶι στεφάνῳι χάριν ἀξίαν ἀποδιδούς
 [τῶ]ν [εὐ]εργεσιῶν τῶν εἰς ἑαυτὸν· χειροτονηθεὶς δὲ στρατηγὸς
 ἐπὶ τῆ[ν] χώραν τὴν ἐπ' Ἐ[λ]ευσίνους τὸ μὲν [πρῶτον ἐπὶ Χ]αιρεφῶντος
 ἄρχοντος καλῶς καὶ [ἀξί]ως αὐτοῦ ἐξ. . . . τὴν. . . . [το]ῖς τε
 15 νόμοις [ἀ]κοιλούθῳς [καὶ τ]οῖς ψηφισμ[ασι καί:] πᾶσαν πρόνοιαν π[οι]-
 ούμενος [καὶ] ἐπιμ[έ]λειαν τοῦ [μη]θ[ἔ]ν μηδαμοῦ ἀδίκημα, μήτε
 τῆι χώρῃ, μ[ή]τε τοῖς φρουρίοις γε[νέ]σθαι:]· ὡσαύτως δὲ καὶ πά-
 λιν χειρο[τονη]θεὶς [τ]ὸ δεύτερον ἐπὶ τ[ὴν αὐ]τὴν χώραν ἐπὶ Διο-
 κλέους ἄρχοντος διετέλεσεν ὑπερτιθ[έ]μενος ἑαυτὸν ἐν τῆι
 20 πρὸς τὴν φυλακὴν ἐπιμ[έ]λειαι καὶ τῆι π[ρὸς τ]οὺς ὑφ' ἑαυ[τὸν τε]-
 ταγμένους³ [φιλ]οτιμίαι· χειροτονηθεὶς [δὲ καὶ] τὸ τρίτον στρα-
 τηγὸς ἐπὶ τ[ὴν] χώραν τῆ[ν ἐ]π' Ἐ[λ]ευσίνους [ἐπὶ] Αἰσχωρονος ἄρχον-
 τος τῆς τε [φυ]λακῆς ἐφόρ[ν]τισεν τῆς χώρ[α]ς καὶ τῶν φρουρίων,
 καθ' ἅπερ [καὶ ἐ]ν τοῖς ἔνπο[ρο]σθε χ[ρ]όνοις, γινομένης δὲ καὶ
 25 τῆς πανηγύρεως τῶν Ἐλευ[σι]νίων τῶμ μεγάλων ἐν τοῖς ἔτε-
 σιν, οἷς⁴ ἐστρατήγηκεν, ἔθυσεν ταῖς θεαῖς⁵ μετὰ τῶν ἐξ Ἐ-
 λευσίνους περὶ τῆς τοῦ Δήμου σωτηρίας, ἐπεμελήθη δὲ καὶ
 τῆς τῶν μυστηρίων [τελ]ετῆς καθ' ἐκάστην τὴν στρατηγίαν, ὅπως

¹ Ἐδῶ ἀληθῶς ἔχει τὸ Α [τὴν μεσαίαν τοῦ γραμμῆν μᾶλλον καμπύλην ἢ εὐθεῖαν. Ἕναι δὲ τὰ γράμματα τῶν τεσσάρων τελευταίων στίχων (50-54) διπλάσια περίπου κατὰ τὸ μέγεθος τῶν ἄλλων καὶ ἀμελέστερον κεχαραγμένα.

² Ὁ λίθος ἔχει ΑΔΔΑ ἐξ ἀδελφείας βεβαίως τοῦ χαράκτου.

³ Ἐν τῷ λίθῳ φέρεται τεταγμένους.

⁴ Ἐν τῷ λίθῳ ὑπάρχει ΟΙΣ.

⁵ Ταῖς θεαῖς καὶ ὄχι τοῖν θεοῖν ἢ τοῖν θεοῖν· ἀγνωσθῆν ἐσημειώθη ἤδη ἀπὸ τίνων ἄρχεται χρόνων ἐν τοῖς λίθοις ἢ ἀντικατάστασις τοῦ δι-
 κοῦ διὰ τοῦ πληθυντικοῦ.

- μετὰ πάσης ἀσφαλε[ίας] συντε[λ]εσθεῖ, διετέλεσεν δὲ καὶ
 30 πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν [τετα]γμένους τῶν πολιτῶν ἴσον αὐτὸν
 παρασκευάζων ἐν πα . . . . . ι καὶ ἀδωροδόκη[τ]ον, ἐπέμε-
 λήθη δὲ καὶ τῆς τῶν ὀ[ψωνίων] διαδόσεως, σίττον τε παρατι-
 θέμενος ἐξ ἐτοίμου Ο . . . . . ωσιν ὡς λυσιτελεστάτ[η]ν,
 καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔτεσιν [τού]τοις προδιδούς ἀργύριον εἰς
 35 ἐσθήτα, αἰεὶ προνοούμενο[ς τ]ῶν ὑφ' αὐτὸν τεταγμένων τῆς
 εὐσχημοσύνης, καὶ εἰς ταῦ[τ]α οὐκ ὀλίγα ἐκ τῶν ἰδίων ἀνα-
 λίσκων καὶ κοινῆι πᾶσιν [εὐ]χρηστῶν καὶ ἰδία ἐκάστου
 φροντίζων. Ὅπως ἂν οὖν καὶ Ἀ[θ]ηναίων οἱ τεταγμένοι ἐν
 40 τοῖς φρουρίοις φαίνωνται τιμῶντες τοὺς εἰς τὸν Δῆ-
 μον φιλοδοξοῦντας καὶ εἰς ἑαυτοὺς φιλοτιμουμένους,
 ἀγαθῆι τύχει, δεδόχ[θ]αι τοῖς τετ[α]γμένοις τῶν πολιτῶν
 ἐν Ἐλευσίνι καὶ Πα[ν]άκτωι καὶ Φυ[λ]εῖ καὶ τοῖς ὑπαίθεροις
 ἐπαινέσαι Δημαίνετον Ἐρμ[ο]γόνο[ς] Ἄθμονέα καὶ στεφα-
 νῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνω[ι κατ]ὰ τὸν νόμον καὶ εἰκό-
 45 νι χαλκῆι καὶ στήσαι αὐτὴν ἐν [τέι] αὐλῆι τοῦ ἱεροῦ, ἀνα-
 γορεύσαι δὲ τὸν στέφανον τοῦτ[ο]ν Ἀλώϊων τῶι πατρίω[ι
 ἀγῶνι] τῆς δὲ ποιήσεως τῆς εἰκό[ν]ος καὶ τῆς ἀναγορεύσε-
 ως ἐπιμεληθῆναι τὸν Γραμματέ[α] καὶ τὸν Ταμίαν καὶ τοὺς
 εἰρημένους.
 50 Οἶδε (ἐ) ¹ ἰρέθησαν ἐπὶ [τ]ὴν ἀνάθεσ[ιν
 τῆς εἰκόνας
 . . . . . ἰτοφῶν Ἰφιστιζίδης [Ξε]νοφῶν Βερενικ[ίδης
 . . . . . ης Παιαν(ι) ² εὖς [Ἀλέξα;]νδρος Τυρμε[ίδης].

Δεκατέσσαρα τεμάχια εὐρεθέντα ἐντετειχισμένα εἰς ἀσβεστόκτιστον τοῖχον (τουρκικόν;) παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ Περιβόλου τὴν μεταξὺ τῶν δύο στρογγύλων Πύργων Α καὶ Α' ³ ἀπαρτίζουσι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον προσαρμόζοντα, τὸν λίθον, ἐφ' οὗ φέρεται κεχαραγμένον τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα, ὅπερ μεταγράφει καὶ εἰς τὴν κοινὴν γραφὴν ἐτήρησα τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ χαρακτοῦ. Ὁ λίθος (ὑπογλαυκίζων πεντελικός) ἀπολήγει εἰς ἀετωμάτιον καὶ ἀποκεκρουσμένος ὢν πρὸς τὰ κάτω ἔχει πάχος ⁴ μὲν 0,11, πλάτος δὲ 0,45-0,46 καὶ ὕψος, ἥτοι μῆκος (τὸ μέγιστον νῦν σωζόμενον) 0,84· ἀλλὰ τὸ ὕψος τῆς ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας τῆς στήλης (0,57 τὸ ὅλον) περιεσώθη ἡμῖν, ὡς νομίζω, ὀλόκληρον, διότι κάτωθι τῶν δύο τελευταίων ἀναγραφομένων ὀνομάτων σώζεται τοῦ λίθου

¹ Ἐλησμώνησε νὰ γράψῃ ὁ χαρακτὴς τὸ Ε.

² Ἐδῶ ἐλησμώνησε τὸ Ι.

³ Παράδ. τὸ διάγραμμα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας τοῦ 1884.

⁴ Κατὰ τὸ ἀετωμάτιον τὸ πάχος τῆς στήλης, ὡς εἰκός, εἶνε ὀλίγον τι μείζον, ἥτοι 0,14 περίπου.

δεξιὰ μὲν 0,07 τόπος ἄγραφος, ἀριστερὰ δὲ 0,03, ὥστε ἄλλα ὀνόματα (καὶ τούτων οἱ στίχοι δὲν ἀπέχουσι ἀλλήλων πλεῖον τοῦ 0,01) πλὴν τῶν τεσσάρων ἐκείνων δὲν ὑπῆρχον ἀναγεγραμμένα. Ὅτι ὁμοῦ καὶ κατὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν στήλην τεμαχίων ὑπάρχουσι χάσματα οἰκοθεν ἐννοεῖται. Ἄλλως τὰ γράμματα εἶναι εὐανάγνωστα, καίπερ πολλαχοῦ ὑπὸ ἀσβεστοαμμοκονίας ἐπικεχρισμένα, τὸ δὲ σχῆμα αὐτῶν ἀπλοῦν μὲν ἔστι, ἀλλ' ὄχι καὶ ὀμαλὸν καὶ κομψόν ¹, μαρτυροῦν ἤδη καὶ τοῦτο παρακμῆς χρόνους, καὶ ἐν γένει ἡ γραφὴ δὲν εἶναι ἐπιμελής καὶ ἐντεῦθεν καὶ τὰ γράμματα μέχρι τινὸς μόνον πρὸς τὰριστερὰ καὶ ὄχι εἰς ὄλους τοὺς στίχους στοιχηθὸν κεχαραγ-

¹ Παραθέτομεν ἐνταῦθα διὰ ζιγγογραφίματος τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων κατὰ χάρτινον ἀποτύπωμα τοῦ λίθου. Λιθογραφικὸν πῖνακα πανομοιότυπον τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς ἦτο δύσκολον νὰ ἐκπονήσωμεν.

Α Β Γ Δ Ε Ι Η Θ Ι Κ Λ Μ
 Ν Ξ Ο Π Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

μένα. Ὅτι δὲ καὶ εἰς ἀμαρτήματά τινα ὑπέπεσεν ὁ χαρακτῆς ἐδήλωσα ἤδη ἐν τῇ μεταγραφῇ, ἐν δὲ τῇ τμήσει τῶν λέξεων εἰς συλλαβὰς φαίνεται ἀκολουθῶν τοὺς καὶ νῦν ἰσχύοντας κανόνες τῆς γραμματικῆς καὶ ἐντεῦθεν ἐν τισὶ στίχοις πλειότερος ἀπομένει πρὸς τὰ δεξιὰ ἄγραφος τόπος.

Περὶ τῶν καθ' ἕκαστον τοῦ ψηφίσματος δὲν ἔχω πολλὰ νὰ παρατηρήσω.

Στίχ. 4. Ἐξ . . . εν· διέκρινα ἀκόμη καὶ τοῦ τετάρτου γράμματος τῆς λέξεως (πλείονα τῶν δύο γραμμάτων δὲν ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ τὸ χᾶσμα) τὰ λείψανα ὡσεὶ ἐνός κ ἢ ἐνός χ ἔχνη· ὅποια τις ἦν λοιπὸν ἢ ὅλη λέξις ἢ ἐνταῦθα ἀρμόζουσα; ἄρα γε ἐξῆκεν = καλῶς καὶ ἐνδόξως ἐξῆλθεν (ὡσεὶ ἐκ δοκιμασιῶν καὶ ἀγώνων δυσχερῶν) πασῶν τῶν λειτουργιῶν, ὅσαι τῷ εἶχον ἀνατεθῆ; Ἄν τὸ τέταρτον γράμμα ἠδύνατο νὰ ὑποτεθῆ ὡς Γ, τότε ἀνάρμοστος δὲν θὰ ἦτο ἴσως ἢ συμπλήρωσις ἐξῆκεν.

Στίχ. 13. Ἐπὶ τὴν χώραν τὴν ἐπ' Ἐλευσίνος. Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1884, σελ. 144 καὶ τὰς ἐκεῖ παραπομπάς.

Στίχ. 14. ἐξ . . . τὴν . . . βεβαιῶ τὴν ἀνάγνωσιν· τίς ὑποκρύπτεται λέξις ἀδυνατῶ νὰ μαντεύσω, ἂν δὲν ἐνυπολανθάνῃ τοῦ χαρακτοῦ ἀβλεψία τις· μετὰ τὸ τὴν πιθανῶς νὰ ὑπῆρχε γεγραμμένη ἢ λέξις ἀρχὴν, ἂν καὶ τὸ χᾶσμα εἶναι μᾶλλον δι' ἑξ γράμματα. Ἄν ἀντὶ τοῦ Ι ὑπῆρχε Ξ, ἴσως ἢ συμπλήρωσις ἐξῆγαγεν τὴν ἀρχὴν θὰ ἦτο ἢ ἀρμόζουσα.

Στίχ. 15. Τοῖς τε νόμοις ἀκολουθῶς κτλ.· ἢ φράσις ἀπαντᾷ συχνὰ καὶ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὰ προηγουμένα ἀναφερομένη καὶ μετὰ τῆς μετοχῆς πράττων¹.

Στίχ. 16. [μη]θ[ἐν] μ[η]δαμο]θ καὶ κατωτέρω στίχ. 18 ἐπὶ τ[ὴν] αὐ[τὴν] κατὰ συμπλήρωσιν ὑποδειχθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Κουμανούδη.

Στίχ. 24. Ἐνπροσθε, κατωτέρω δὲ (στίχ. 25) τῶμ μεγάλων.

Στίχ. 25. Τῶν Ἐλευσινίων τῶμ μεγάλων· δηλοῦνται, νομίζω, ἢ κατὰ πενταετίαν τελουμένη μεγάλη ἑορτή. (Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1883, σελ. 123, στίχ. 46 καὶ σελ. 258. Bull d. Cor. Hell. 1884, σελ. 200).

¹ Κατὰ ταῦτα πρέπει νὰ διορθωθῇ καὶ τὸ ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1884, σελ. 138, Β. στίχ. 4 πάντα πράττων, πειθόμενος εἰς πάντα πράττων ἀκολουθῶς κτλ.

Στίχ. 31. Ἐν πα . . . . . ι· πιθανὴ συμπλήρωσις εἶναι ἐν παῖσιν· ἂν δὲ ὄντως ταῦτα ὑπῆρχον ἐν τῷ λίθῳ κεχαραγμένα, τότε πιθανὴ εἶναι καὶ ἢ ὑπόθεσις ὅτι ὁ χαρακτῆς ἀβλεψία χρῆσάμενος ἔγραψε δις τὸν σύνδεσμον καὶ καὶ τοῦ ἐτέρου τούτων εἶναι λείψανον τὸ Ι.

Στίχ. 32. Ὁ[ψωνίων]· ἐπίσης κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ κ. Σ. Κουμανούδη.

Στίχ. 33. Ἐξ ἐτοίμου Ο . . . . . ωσιν· βεβαιῶ τὴν ἀνάγνωσιν· ἂν ἔλειπεν ἐκεῖνο τὸ Ο πιθανὴ καὶ ὄχι ἀνάρμοστος θὰ ἦτο ἴσως ἢ συμπλήρωσις καὶ βρωσιν ὡς λυσιτελεστάτην.

Στίχ. 37. Εὐχρηστῶν· = εὐχρηστον αὐτὸν παρασκευάζων. (Παράβ. C. I. A. II, τίτλ. 621).

Στίχ. 46. Ἀλώων τῶι πατρίωι ἀγῶνι. Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1883, σελ. 123, στίχ. 45-47, 1884, σελ. 136-137, στίχ. 29, Bull. d. Cor. Hellén. 1884, σελ. 201.

Διδακτικὸν εἶναι βέβαια καὶ τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα, παραβαλλόμενον μάλιστα πρὸς τὸ κατὰ 60-80 ἔτη ἀρχαιότερον αὐτοῦ τὸ εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀριστοφάνην τὸν Λευκονοέα (Ἐφημ. Ἀρχ. 1884, σελ. 136), καὶ διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν τριῶν ἐπωνύμων ἀρχόντων, ὧν μόνον ὁ Αἰσχρων φαίνεται ὧν καὶ ἀλλαχόθεν γνωστός, λίαν εὐπρόσδεκτον. Καὶ τῷ ὄντι γνωστὸν εἶναι δι' ὁποίων καὶ ὁπόσων κόπων προσπαθοῦσιν οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ἀρχαιότητος νὰ συμπληρώσωσι τὰ κενὰ τοῦ καταλόγου τῶν ἀρχόντων τῶν μετὰ τὴν 122^{av} Ὀλυμπιάδα καὶ νὰ ὀρίσωσι κατὰ τὸ δυνατόν καὶ τὸ ἔτος τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, γνωστὸν δ' ἐπίσης ὅτι ὁ Dumont μέλις 10-12¹ ὀνόματα ἀρχόντων ἀναγράφει κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, ἦτοι καθ' ὅσους χρόνους ἐβασίλευε τῆς Μακεδονίας Φίλιππος ὁ Ε' (221-179 π. Χ.) καὶ ἰσχυεν ἔτι ἢ Αἰτωλικὴ Ὀμοσπονδία. Ἄλλ' ἴσως δυνάμεθα νὰ περιορίσωμεν ἔτι μᾶλλον τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ συμπίπτει ἢ ἀρχὴ τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ψηφίσματι ἀναγραφομένων ἀρχόντων. Ἐξετάσας δηλ. κατὰ τὸ δυνατόν τὰ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους γεγονότα νομίζω πιθανὸν ὅτι τὸ ἡμέτερον ψήφισμα ἐρρήθη καὶ ἐχαράχθη ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τοῦ 201^{ov} ἔτους π. Χ., ὁπότε οἱ Ἀθηναῖοι περιῆλθον εἰς δεινὸν πρὸς τὸν Φίλιππον πόλεμον γενόμενοι αὐτοὶ ἀφορμὴ τοῦ μεταξὺ τούτου

¹ Fast. Eponym. σελ. 56. Παράβ. καὶ τὴν αὐτῆσι σημείωσιν 4.

καὶ τῶν Ῥωμαίων πολέμου τοῦ καταλήξαντος εἰς τὴν Φλαμινίειον εἰρήνην καὶ τὴν διαβόητον ἐκείνην ἐν τοῖς Ἰσθμίοις περὶ τῆς ἐλευθερίας ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων προκήρυξιν (176 π. Χ.)¹. Ἐκτοτε οἱ Ῥωμαῖοι διώκουν αὐτοὶ κυρίως, εἰ καὶ ὄχι ἀμέσως ἀκόμη, τὰ τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εἰς ἀγαθὰς πρὸς αὐτοὺς σχέσεις εὐρισκόμενοι ἀπὸ τοῦ 228^{ου} ἔτους π. Χ. καὶ σύμμαχοι αὐτῶν φανεροὶ ἀπὸ τοῦ 209^{ου} π. Χ. ἔτους² διετέλουν ἤδη ὄντες ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ δὲν εἶχον λόγους νὰ φοβῶνται καὶ νὰ κολακεύωσι τοὺς κατὰ πάντα πλέον ἐξουθενωμένους Αἰτωλοὺς καὶ Μακεδόνας. Μᾶλλον λοιπὸν κατὰ τὰ πρῶτα τῆς Βασιλείας τοῦ Φιλίππου ἔτη, ὡς νομίζω, κατὰ τὸν συμμαχικὸν μάλιστα λεγόμενον πόλεμον (220-217)³ οἱ Ἀθηναῖοι ὄχι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπαλλαγέντες τῆς Μακεδονικῆς φρουρᾶς (230 π. Χ.)⁴ καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ διάγωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐδετερότητι⁵ ἔλαβον ἀνάγκην τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἡμετέρου Δημοκρατίου καὶ οὐδόλως ἀπίθανον καὶ διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς αὐτοῦ διπλωματικὰς ἀποστολὰς καὶ τὸ θάρρος, μεθ' οὗ ταύτας ἐξετέλεσε, οὔτε κακοπαθίαν οὐδεμίαν, οὔτε κίνδυνον ὑποστελλόμενος, ὡς λέγει τὸ ἡμέτερον ψήφισμα (στίχ. 8-9), τρις ἐξελέξαντο αὐτὸν στρατηγὸν ἐπὶ τὴν χώραν τὴν ἐπ' Ἐλευσίνας, ἥτις διὰ τὴν γειτνίασιν πρὸς τὴν Μεγαρίδα καὶ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὰ τρία ἀξιόλογα αὐτῆς φρούρια (Πάνακτον, Φυλὴν καὶ Ἐλευσίνα) πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἦτο διὰ τὴν Ἀττικὴν θέσις στρατηγικὴ σπουδαιότητα. Κατὰ τούτους λοιπὸν ὑποθέτω τοὺς χρόνους

ἐγένοντο ἄρχοντες καὶ οἱ ἐνταῦθα μνημονευόμενοι καὶ ἐπειδὴ καθ' ἐκάστην τὴν στρατηγίαν τοῦ τιμωμένου ἀνδρὸς συνέπιπτε καὶ ἡ πανήγυρις τῶν μεγάλων Ἐλευσινίων (στίχ. 25-28) ἦτο τῶν ἀνὰ πᾶν πέμπτον ἔτος τελουμένων, ἂν τὰ ἐν τοῖς στίχοις ἐκείνοις ἀνωτέρω σημειωθέντα ἔχωσιν ὀρθῶς, οἱ τρεῖς τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος ἄρχοντες ἤρξαν τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἐντὸς ἐννέα ἐτῶν, ἦτοι ἀπέχοντες ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τέσσαρα ἔτη, ὥστε ἂν ἐγνωρίζετο τοῦ ἐνὸς μόνου ἐξ αὐτῶν τὸ ἔτος τῆς ἀρχῆς, θὰ ἐγένετο ἐπίσης γνωστὸν καὶ τὸ τῶν ἄλλων δύο. Ὁ Dumont τάσσει τὸν Αἰσχρωνα κατὰ τὸ 216^{ον} ἔτος π. Χ.· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται φανερόν ὅτι ἡ χρονολογία αὕτη δὲν δύναται νὰ ᾔηται ὀρθή· ἀπίθανος δὲ ἐπίσης φαίνεται μοι καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Köhler κατάταξις τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 2^{ου} π. Χ. αἰῶνος, ἂν, ἐννοεῖται, ὑποτεθῆ ὡς ὀρθὸν ὅτι ὁ ἡμέτερος Αἰσχρων εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἀναγεγραμμένῳ ἐν τῷ εἰς τὴν ἱερίαν Κρατειαν ψηφίσματι (C. I. A. II, Τίτλ. 622). Δῆλον δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ὁ τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος Διοκλῆς δὲν δύναται νὰ συνταυτισθῆ πρὸς οὐδένα τῶν ὁμωνύμων τοῦ ἀρχόντων (Dumont, Fast. Epon. σελ. 65)¹ οὐδὲ πρὸς τὸν Διοκλῆ τὸν Κυδαθηναίεα, τοῦ ὁποίου εἶναι μὲν ἡ χρονολογία ἐπίσης ἀκριβῶς ὄχι γνωστὴ, ἀλλὰ τὸ ὄνομα φέρεται ἀναγεγραμμένον ἕβδομον αὐτὸ ἐν σειρᾷ ἀρχόντων ἔνθα τὸ τοῦ Χαιρεφώντος ὄνομα δὲν ὑπάρχει (Dumont, Arch. Athen. σελ. 46 καὶ ἐφεξῆς).

¹ Ἐν Ἐλευσίνοι τῇ 20 Μαρτίου 1887.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Ἡ ἐκ στίγων ἐνενηκοντα καὶ ἐξ ἀποτελουμένη ἐπιγραφή αὕτη (ὑψ. 1.50, πλάτ. 0.72) εἶνε ἐπὶ

¹ Παράβ. Hertzberg, Geschichte Griechenlands unter der Herrschaft der Römer, Einleitung σελ. 55 καὶ ἐφεξῆς. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν τότε πρεσβευτὴν εἰς Ῥώμην τὸν Κηρισόδωρον (Παισ. 1, 36, 4).

² Hertzberg, ἔ. ἀ. σελ. 45.

³ Hertzberg, ἔ. ἀ. σελ. 15-21.

⁴ Droysen, Geschichte des Hellen. 3, II, σελ. 55-57.

⁵ Ὁ Droysen ἐν τῷ μνημονεύοντι τόπῳ ἐξηγεῖ διατὶ ὁ Ἄρατος, καίπερ κυρίως κατορθώσας νὰ ἐλευθερώσῃ τὰς Ἀθήνας τῆς Μακεδονικῆς φρουρᾶς, οὐδὲν ἦτον δὲν ἐβίασε τοὺς Ἀθηναίους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν Ὀμοσπονδίαν.

λευκοῦ μαρμάρου κεχαραγμένη, στοιχηθόν, καὶ ἐν καλῇ εἰσέτι καταστάσει, ὡς βλέπει τις ἐκ τῶν ὀλίγων συμπληρώσεων ἄς ἐπὶ τοῦ κειμένου ἐπηνέγκωμεν. Ἀνευρέθη κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου τοῦ 1886 ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας δι' ἐμοῦ ἐνεργηθείσαις ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφαῖς.

¹ Τὸ ἐκεῖ γεγραμμένον ὅτι ὁ Διοκλῆς Διοκλέους ἐγένετο ἄρχων περὶ τὴν 124^{ην} Ὀλυμπιάδα ὑπολαμβάνω ὡς τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, διότι καὶ ἂν ὁ Διοκλῆς Διοκλέους δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ Διοκλεῖ τοῦ 57^{ου} π. Χ. ἔτους (C. I. A. II, Τίτλ. 630), ὅπως ὁ Köhler φρονεῖ, προγενέστερος ὅμως τοῦ 1^{ου} π. Χ. αἰῶνος δὲν δύναται νὰ ᾔηται (παράβ. προσέτι Dumont, Arch. Athen. σελ. 118).